

Výprava na bazén do Hranic – 6.11.2021

Sobota 6.11. se pro nás nesla ve znamení výletu na náš oblíbený hranický bazén. Na srazu se nás sešel spíše skromný počet, ale to zrovna u této akce tolik nevadilo. Pod vedením Cedníka jsme se tedy nalodili do vlaku směr Hranice na Moravě a vyrazili. Účastníci se: Cedník, Tade, Proke, Řízek, Šoty, Mamut, Prokop (Kluk s kamením), Pája, Štěpán, Vojta, Maty, Shrek.

Po zahájení a připojení Řízka, který na nás čekal v Hranicích, jsme se vydali na delší cestu skrz město k bazénu. Během, pro nás již známé, cestě jsme zastavili v Hrušce doplnit zásoby. Zde se ukázali naši rádci, kteří si omylem nakoupili ztvrdlé rohlíky určené na strouhanku místo krásných křupavých rohlíčků. Nikomu asi nepřišlo divné, že jsou poněkud tvrdé. Takže se dusili strouhankou se šunkou, někomu to ale prý připomínalo řízek.

Před bazénem jsme ještě chvíli pozorovali fotbalové utkání hranických dorostenců, ale po chvíli jsme usoudili, že to za moc nestojí. Než jsme mohli vstoupit, proběhla nutná kontrola bezinfekčnosti, ale naštěstí nikdo neměl problémy. Čekala nás tedy teplá vodička, výřivky nebo tobogán...

V šatně nás zdrželo lehké zmatení některých jedinců, kteří chtěli jít asi oblečení do sprch. Poté jsme se ale už naplno vyhrli do víru vodních radovánek. Nahrával nám k tomu i malý počet návštěvníků. Mladší členové si užívali hlavně tobogánu (společně s Šotym a jeho červenými zádama), starší potom více plavání, výřivky nebo tzv „moshpitu“. Dvě hodiny uběhly jak voda a museli jsme z vody ven.

Nastal čas oběda a okupování bufetu. Padaly tortilly, hranolky nebo Cedníkův langoš. Chyběli zde ale tradiční vykupovači všemožných pochutin jako Karel, takže bufet naši návštěvu ve zdraví přežil. Nakrmili jsme své žaludky přesmaženým i zdravějším jídlem a čas neúprosně postupoval. Před vstupem do areálu jsme se ještě vyfotili, chvíli pozorovali další fotbalový zápas a pak se vydali zpět na nádraží.

Po hezké procházce skrz centrum města, kde se ještě Mamut odpojil, aby vyzkoušel svou platební kartu, která mu nefungovala při nákupu v bufetu. V pořádku jsme dorazili k nádraží, kde jsme výpravu ukončili a chvíli ještě zahráli Cedňovu hru na oliheň (dle stejnojmenného seriálu). Nutno dodat, že tato aktivita měla dobrý ohlas. Snad tedy nejsou pravdivé zvěsti, že na družinovce se hrálo se vzduchovkou:)

Vlakem jen s malým zpožděním jsme dojeli zpět do Olomouce a rozloučili se. Na viděnou na další výpravě!

Tade